

2. Posebno, ali je člen 4 omenjene odločbe neveljaven in neskladen s pravom Skupnosti, kolikor je z njim Komisija:

- a) kršila dolžnost zadostne obrazložitve iz člena 253 Pogodbe ES; in/ali
- b) kršila načelo zaupanja v pravo; in/ali
- c) kršila načelo sorazmernosti?

3. V vsakem primeru, ali pravilna razlaga člena 87 in nasl. Pogodbe ES, člena 14 Uredbe (ES) št. 659/99⁽²⁾ ter temeljnih načel prava Skupnosti, predvsem tistih, ki so navedeni v obrazložitvi, nasprotuje uporabi člena 1 dekreta zakona z dne 24. decembra 2002, št. 282 (spremenjen z zakonom z dne 21. februarja 2003, št. 27)?

⁽¹⁾ O sistemu državne pomoči, ki jo je Italija dodelila v korist bank.

⁽²⁾ Uredba Sveta (ES) 659/1999 z dne 22. marca 1999 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena 93 Pogodbe ES (UL L 83, 27.3.1999, str. 1).

Predlog za sprejem predhodne odločbe na podlagi sklepa Consiglio di Stato (šesti oddelek) (Italija) z dne 24. februarja 2004 v zadevi Nuova Società di telecomunicazioni SpA proti Ministero delle comunicazioni

(Zadeva C-339/04)

(2004/C 251/11)

Consiglio di Stato (šesti oddelek), v funkciji sodnega organa, je s sklepom z dne 24. februarja 2004 v zadevi Nuova Società di telecomunicazioni SpA proti Ministero delle comunicazioni, ki ga je sodno tajništvo prejelo dne 9. avgusta 2004, Sodišču Evropskih skupnosti predložil predlog za sprejem predhodne odločbe.

Consiglio di Stato (šesti oddelek) predlaga Sodišču, da odloči o naslednjih vprašanjih:

- a) Ali je nacionalna ureditev – s katero je bilo družbam, ki opravljajo javne službe in so v preteklosti izgradile za svoje lastne potrebe in na podlagi odplačnih koncesij telekomunikacijska omrežja, naložena ustanovitev ločenih družb za opravljanje kakršnihkoli dejavnosti v sektorju telekomunikacij – in ki določa, da mora ločena družba, čeprav ima dovoljenje za opravljanje javne službe, plačati, četudi samo začasno, dodatno dajatev za dodelitev telekomunikacijskega omrežja materinski družbi, združljiva s temeljnimi načeli direktive 97/13/ES⁽¹⁾?

- b) Ali je nacionalna določba, ki (začasno) odmerja drugo, dodatno dajatev, dolgovano iz naslova dejavnosti opravljenih v korist materinske družbe, na podlagi zneskov, ki jih je v preteklosti plačala materinska družba po prej veljavni ekskluzivni ureditvi, ki je razlikovala med koncesijami za telekomunikacijske sisteme za javno uporabo ter koncesijami za sisteme namenjene zasebni rabi, združljiva s pravom Skupnosti in razlago, ki jo je sprejel peti senat Sodišča v svoji sodbi z dne 18. septembra 2003?

⁽¹⁾ Direktiva 97/13/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 10. aprila 1997 o skupni okvirni ureditvi za splošna in individualna dovoljenja v sektorju telekomunikacijskih storitev (UL L 177, 7.5.1997, str. 15-27).

Predlog za sprejem predhodne odločbe na podlagi sklepa Tribunale Amministrativo Regionale della Lombardia, tretji senat, (Italija) z dne 27. maja 2004 v zadevah Carbotermo S.p.A. proti Comune di Busto Arsizio ter AGESP S.p.A. (št. nacionalnega registra: 265/2004) in Consorzio Alisei proti Comune di Busto Arsizio ter AGESP S.p.A. (št. nacionalnega registra: 887/2004), ob udeležbi A.G.E.S.I..

(Zadeva C-340/04)

(2004/C 251/12)

Tribunale Amministrativo Regionale della Lombardia je s sklepom z dne 27. maja 2004 v zadevah Carbotermo S.p.A. proti Comune di Busto Arsizio ter AGESP S.p.A. (št. nacionalnega registra: 265/2004) in Consorzio Alisei proti Comune di Busto Arsizio ter AGESP S.p.A. (št. nacionalnega registra: 887/2004), ob udeležbi A.G.E.S.I., ki ga je sodno tajništvo prejelo dne 9. avgusta 2004, Sodišču Evropskih skupnosti predložil predlog za sprejem predhodne odločbe.

Tribunale Amministrativo Regionale della Lombardia predlaga Sodišču, da odloči o naslednjih vprašanjih:

- 1. „Ali je v skladu z Direktivo 93/36/EGS⁽¹⁾ oddaja naročila v postopku s pogajanjem za dobavo goriva in toplotne energije za grelne naprave za stavbe, ki so v lasti ali v pristojnosti občine (Comune) ter za z njo povezano upravljanje in vzdrževanje (pri čemer je vrednost dobave pomembnejša) delniški družbi, katere kapital je trenutno popolnoma v lasti neke druge delniške družbe, katere večinski (99,98-odstotni) delničar je občina, ki je oddala naročilo, oziroma družbi (AGESP), ki ni v neposredni lasti teritorialne skupnosti, temveč neke druge družbe (AGESP Holding), katere kapital je trenutno v 99,98-odstotni lasti državnih organov?

2. Ali je za treba, s pomočjo uporabe člena 13 Direktive 93/38/EGS^(?), preveriti pravico za izvajanje, s strani podjetja, kateremu je bilo na podlagi postopka s pogajanjem oddana dobava, najpomembnejšega dela dejavnosti s teritorialno skupnostjo, v katere lasti je podjetje, in ali jo je moč potrditi v primeru, ko omenjeno podjetje realizira najpomembnejši del svojega prometa s teritorialno skupnostjo, v katere lasti je, oziroma podredno na ozemlju same skupnosti?“

⁽¹⁾ UL L 199, 9.8.1993, str.1.

⁽²⁾ UL L 199, 9.8.1993, str.84.

Predlog za sprejem predhodne odločbe na podlagi sklepa Supreme Court, Irska, z dne 27. julija 2004 v zadevi Eurofood IFSC Ltd in v zadevi Companies Acts 1963 do 2003, Enrico Bondi proti Bank of America N.A., Pearse Farrell (the Official Liquidator), Director of Corporate Enforcement and Certificate/Note holders

(Zadeva C-341/04)

(2004/C 251/13)

Supreme Court, Irska, je s sklepom z dne 27. julija 2004 v zadevi Eurofood IFSC Ltd in v zadevi Companies Acts 1963 do 2003, Enrico Bondi proti Bank of America N.A., Pearse Farrell (the Official Liquidator), Director of Corporate Enforcement and Certificate/Note holders, ki ga je sodno tajništvo prejelo dne 9. avgusta 2004, Sodišču Evropskih skupnosti predložil predlog za sprejem predhodne odločbe.

Supreme Court, Irska, predlaga Sodišču, da odloči o naslednjih vprašanjih:

1. Ko je pristojnemu sodišču na Irskem predložen predlog za prenehanje plačilno nesposobne družbe in to sodišče sprejme sklep, s katerim do sprejema sklepa o prenehanju imenuje začasnega likvidacijskega upravitelja, ki ima pristojnosti vzeti v posest sredstva družbe, upravljati njene zadeve, odpreti bančni račun in imenovati solicatorja, vse s pravnim učinkom odvzema članom upravnega odbora družbe pooblastila za delovanje, ali ta sklep, skupaj s predložitvijo predloga, predstavlja odločbo o uvedbi postopkov v primeru insolventnosti v smislu člena 16, razlaganega v luči členov 1 in 2 Uredbe Sveta (ES) št. 1346 iz leta 2000?⁽¹⁾

2. Če je odgovor na prvo vprašanje negativen, ali predložitev predloga sodišča za prisilno likvidacijo družbe višjemu sodišču (High Court) na Irskem predstavlja uvedbo postopka v primeru insolventnosti v smislu te Uredbe na podlagi irskega pravnega predpisa (oddelek 220(2) Companies Act, 1963), kjer velja domneva, da se likvidacija družbe začne na dan predložitve predloga?

3. Ali učinkuje člen 3 omenjene Uredbe v povezavi s členom 16 tako, da ima sodišče v drugi državi članici, kot je tista, kjer ima družba sedež in kot je tista, v kateri družba redno posluje na način, preverljiv za tretje osebe, ampak kjer so postopki v primeru insolventnosti uvedeni najprej, pristojnost uvesti glavne postopke v primeru insolventnosti?

4. Kjer

a) sta registrirana sedeža matičnega podjetja in njegove podružnice v različnih državah članicah,

b) podružnica redno posluje na način, preverljiv za tretje osebe in v popolnem in običajnem spoštovanju svoje celostne podobe v državi članici, kjer je njen registrirani sedež in

c) lahko matično podjetje, zaradi lastniškega deleža in pristojnosti, imenovati člane upravnega odbora, nadzira, in dejansko nadzira, politiko podružnice,

ali so poglavitni dejavniki pri določitvi „središča dolžnikovih glavnih interesov“ tisti iz b) zgoraj ali, po drugi strani, tisti iz c)?

5. Ko je dovoliti, da ima sodna ali upravna odločba pravni učinek glede oseb ali organov, katerih pravica do pravičnega postopka in poštenega sojenja pri sprejemu take odločitve ni bila spoštovana, v očitnem nasprotju z javnim redom države članice, ali je ta država članica obvezana, v skladu s členom 17 omenjene Uredbe, priznati odločbo sodišč druge države članice, ki je domnevno začela postopek v primeru insolventnosti za družbo, v primeru, ko je sodišču prve države članice zadostno, da je bila zadevna odločba sprejeta brez upoštevanja teh načel, in, še zlasti, ko je tožeča stranka v drugi državi članici zavrnila predložitev izvoda bistvenih listin, na kateri je bila vloga utemeljena, začasnemu likvidatorju družbe, ki je bil pravočasno imenovan v skladu s pravom prve države članice, ne glede na zahteve in v nasprotju s sklepom sodišča druge države članice?

⁽¹⁾ Z dne 29. maja 2000 o postopkih v primeru insolventnosti (UL L 160, 30.6.2000, str.1).